

«ایمانی جاجرمی» در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی» و با انتقاد از پلمب انجمن صنفی روزنامه‌نگاران از سوی شهرداری:

وزارت کشور به سیاسی‌بازی و تبعیض در توزیع اموال شهری ورود کند

رئیس شورای شهر تهران پیگیری کند و توضیح بخواند. حتی کسانی که احساس می‌کنند حقشان پایمال شده، می‌توانند به وزارت کشور و دفتر بازرسی شهرداری‌ها مراجعه کرده و شکایت خود را طرح کنند. وزارت کشور قانوناً و رسماً موظف است که به این شکایات رسیدگی کند. موارد زیادی در تاریخ داشته‌ایم که این اتفاق افتاده است.

وی ادامه داد: دولت هم امکانات خوبی دارد. مثلاً خانه‌وار تان در خیابان طالقانی که در گذشته مرکزی برای بحث‌های اجتماعی و تاریخی بود و اکنون خالی افتاده و متعلق به وزارت راه و شهرسازی است، می‌تواند در اختیار گروه‌های اجتماعی قرار گیرد. دولت و سازمان‌های دولتی ساختمان و فضا کم ندارند و می‌توانند از این امکانات استفاده کنند. البته مسئله حمایت باید تعریف و چارچوب‌مند شود.

این استاد دانشگاه گفت: توصیه من این است که سازمان‌های صنفی و مدنی خودشان را وا بسته به دولت و شهرداری نکنند. چرا که یک‌روز ممکن است عده‌ای به آن‌ها کمک کنند و روز دیگر عده‌ای دیگر بیایند و آن سیاست را قبول نداشته باشند و آنچه را که داده‌اند، پس بگیرند. بهترین وضعیت برای سازمان‌های مدنی برای اینکه ز بار قدرت روند، چه قدرت دولتی و چه قدرت شهرداری، این است که مستقل باشند. تأمین یک فضای فیزیکی کار سختی نیست و می‌تواند در قالب جمع‌آوری کمک و فعالیت‌های دیگر انجام شود. این بهترین حالت است.

ایمانی جاجرمی گفت: بودجه شهرداری تهران و اموال آن، در مقایسه با ساختمان‌های انجمن صنفی روزنامه‌نگاران یا سا خانه قدیمی اندیشمندان، اصلاً قابل قیاس نیست. ارزش معنوی خانه اندیشمندان یا انجمن صنفی بسیار بیشتر از این حرف‌هاست. امیدواریم یک روزی این نهادها مستقل شوند تا منت هیچ کسی را، هر که می‌خواهد باشند، روی سرشان نباشد و در دوره‌های مختلف مدیریت شهری با مشکل مواجه نشوند.

شهرداری سیاست مشخصی در این زمینه دارد، باید بدون تبعیض عمل کند و توضیح شفافی ارائه دهد و آن وقت جای نگرانی نیست به طور مثال متوجه می‌شویم که شهرداری تهران ممکن است به دلیل مشکلات مالی به فضاهای خود نیاز داشته باشد. اما وقتی تبعیض وجود دارد، یعنی عده‌ای طرد می‌شوند و عده‌ای عزیز شعرده می‌شوند، این خلاف عدالت اجتماعی است و باید در این باره توضیح داده شود.

از زاویه‌ای که می‌توان سیاست شهرداری را در پلمب ساختمان انجمن صنفی روزنامه‌نگاران، بحث عدالت اجتماعی و برابری است. به نظر می‌رسد گرایش‌های سیاسی شهردار یا تیمش در تصمیمات مؤثر است و این نیاز به بررسی دارد. باید شفاف‌سازی کنند و توضیح دهند که چرا از بعضی گروه‌ها امکانات شهرداری گرفته می‌شود، اما همین امکانات در اختیار عده‌ای دیگر قرار می‌گیرد. این مسئله نگران‌کننده است.

خانه‌ی اندیشمندان و انجمن صنفی روزنامه‌نگاران، صاحب یک سرمایه فرهنگی و حقوق معنوی شده‌اند. این مکان‌ها شناخته‌شده و باخویشان زیاد است و شهرداری با این اقدامات نه تنها فضای فیزیکی را تعطیل می‌کند، بلکه به سرمایه فرهنگی هم صدمه می‌زند و هیچ فکری هم برای جبران آن نمی‌کند

دولت ساختمان‌های خود را در اختیار گروه‌های اجتماعی قرار دهد

ایمانی جاجرمی در پاسخ به اینکه «با دولت می‌تواند در این زمینه ورود و از انجمن‌ها حمایت کند»، گفت: وزارت کشور قانوناً ناظر شهرداری‌هاست. می‌تواند از شهردار تهران و

اگر با کسانی که از نظر سیاسی به شهرداری یا شورای شهر نزدیکند، کاری نداشته باشند و به کسانی که زاویه دارند، فشار بیاورد، این تبعیض است. با اینکه شهرداری قانوناً موظف است از فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی عام‌المنفعه حمایت کند و حتی در اختیار فعالان این عرصه امکانات قرار دهد، شاهد این تبعیض هستیم. شهردار بودجه خوبی در اختیار دارد و می‌تواند به هر جا که بخواند کمک کند. این بودجه از اموال مردم تهران است و باید گزارش داده شود که کجا و چطور هزینه شده است.

ایمانی جاجرمی ادامه داد: پلمب انجمن صنفی روزنامه‌نگاران حتی اگر به این دلیل باشد که قرار است خیابان عریض شود و یا شهرداری به آن ملک نیاز دارد توجیه‌پذیر نیست زیرا شهرداری باید جبران می‌کرد نهاد شهرداری مهم است و کسانی که فعالیت اجتماعی و فرهنگی داشتند و به شهرداری اعتماد کردند تفاوتی هم ندارد که در چه دوره مدیریتی بوده و چه کسی شهردار بوده است، مهم اعتمادی است که به نهاد شهرداری شده و عده‌ای که فعالیت اجتماعی و فرهنگی داشته‌اند باعث رونق این فضاها شده‌اند.

شهرداری با تعطیلی فضای فیزیکی به سرمایه فرهنگی هم صدمه می‌زند

وی ادامه داد: خانه‌ی اندیشمندان و انجمن صنفی روزنامه‌نگاران، صاحب یک سرمایه فرهنگی شده‌اند. این مکان‌ها شناخته‌شده و باخویشان زیاد است. این موضوع مثل سرفقلی می‌ماند یا مانند حق کسب و پیشه‌بنابر این صاحب حقوق معنوی هم می‌شود. شهرداری نه تنها فضای فیزیکی را تعطیل می‌کند، بلکه به سرمایه فرهنگی هم صدمه می‌زند و هیچ فکری برای جبران آن نشده است. این استاد دانشگاه گفت: اگر

«کج‌سلیقگی» و «فشار بر طیف مستقل» دانسته و در راستای تضعیف روزنامه‌نگاری مستقل و تقویت روزنامه‌نگاری مدیریت‌شده ارزشیابی می‌کنند. برخی کارشناسان نیز این عملکرد شهرداری تهران در بازپس‌گیری املاکی که در اختیار گروه‌هایی با گرایش‌های سیاسی متفاوت از شهرداری تهران هستند را نوعی تبعیض می‌دانند.

مدیریت شهری باید از فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی حمایت کند

درباره عملکرد شهرداری تهران در خصوص تعطیلی ساخنمان انجمن صنفی روزنامه‌نگاران که مسبوق به سابقه نیز هست با حسین ایمانی جاجرمی، جامعه‌شناس شهری و استاد دانشگاه تهران گفتگو کردیم. وی در این باره به «توسعه ایرانی» گفت: از نظر قانونی ممکن است شهرداری بتواند این کار را انجام دهد، چون ممکن است شکایت کرده باشند و دادگاه به آن‌ها حق داده باشد. این املاک اموال شهرداری است و ممکن است در دوره‌های گذشته اجاره داده باشند یا بجه کرده باشند و الان آن را پس بگیرند.

یک استاد دانشگاه و کارشناس مدیریت شهری: وزارت کشور از نظر قانونی ناظر بر شهرداری‌هاست. می‌تواند در مورد پلمب فضاهای فرهنگی از جمله انجمن صنفی روزنامه‌نگاران از شهردار تهران و رئیس شورای شهر تهران پیگیری کند و توضیح بخواند

وی ادامه داد: از این منظر، قانوناً مشکلی وجود ندارد. اما نکته اینجاست که طبق قانون، مدیریت شهری باید از فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی حمایت کند. خود قانون شهرداری هم همین را تصریح می‌کند؛ مثلاً شهرداری‌ها باید به کتابخانه‌های عمومی و مدارس کمک کنند. به طور معمول، شهرداری‌ها در همه‌جای دنیا از فعالیت‌های اجتماعی، فرهنگی و عام‌المنفعه حمایت می‌کنند. خانه‌ی اندیشمندان هم که فعالیت غیرانتفاعی داشته و پولی از مراجعین نمی‌گرفته، نمونه‌ای از این نهادهاست.

این استاد دانشگاه تصریح کرد: به نظر می‌رسد مسئله اصلی، نوعی تبعیض در برخورد شهرداری است. اگر شهرداری اکنون استدلال می‌کند که به دلیل مشکل مالی به فضا نیاز دارد، پس باید یک سیاست یکسان و واحد داشته باشد. اما

یک جامعه‌شناس شهری با اشاره به تعطیلی ناگهانی ساختمان انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران گفت: «اگر شهرداری سیاست مشخصی در این زمینه دارد، باید بدون تبعیض عمل کند و توضیح شفافی ارائه دهد و آن وقت جای نگرانی نیست به طور مثال متوجه می‌شویم که شهرداری تهران ممکن است به دلیل مشکلات مالی به فضاهای خود نیاز داشته باشد. اما وقتی تبعیض وجود دارد، یعنی عده‌ای طرد می‌شوند و عده‌ای عزیز شمرده می‌شوند، این خلاف عدالت اجتماعی است و باید در این باره توضیح داده شود. از زاویه‌ای که می‌توان به این سیاست نقد کرد، بحث عدالت اجتماعی و برابری است.»

به گزارش شهرنوشته «توسعه ایرانی»، در روزهای اخیر، تعطیلی ناگهانی ساختمان انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران توسط شهرداری منطقه ۳، بار دیگر زنگ خطر را برای استقلال نهادهای مدنی و صنفی در پایتخت به صدا درآورد. این اقدام که یصادآور برخورد‌های پیشین با نهادهایی چون خانه اندیشمندان علوم انسانی است، فارغ از توجیحات ملکی و فنی هماهنگی پرسش‌های جدی را درباره رویکرد مدیریت شهری پایتخت در قبال استقلال نهادهای صنفی و مدنی مطرح ساخته است.

شهرداری این اقدام را در راستای اجرای طرح تعریض خیابان و پس از پایان قرارداد اجاره و هماهنگی کامل اعضای انجمن و بدون هیچ‌گونه قرار گرفته است. عرصه این ملک در طرح تعریض خیابان کودکان غزه منشعب از خیابان شرعیتی واقع شده و اقدامات انجام‌شده در چارچوب ساماندهی املاک و اموال شهرداری و تبعیت از دستورات قضایی بوده است. تمامی مراحل این فرایند با اطلاع، همکاری و توسط انجمن صنفی روزنامه‌نگاران صورت گرفته و هدف اصلی، بهره‌گیری بهینه از ظرفیت املاک در راستای خدمات‌رسانی به شهروندان است.» در مقابل، اعضای هیأت مدیره انجمن و برخی اعضای شورای شهر تهران، این اقدام را مصداق

حسین ایمانی جاجرمی در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»: از زاویه‌ای که می‌توان سیاست شهرداری را در پلمب ساختمان انجمن صنفی روزنامه‌نگاران نقد کرد، بحث عدالت اجتماعی و برابری است. به نظر می‌رسد گرایش‌های سیاسی شهردار یا تیمش در تصمیمات مؤثر است. باید شفاف‌سازی کنند و توضیح دهند که چرا از بعضی گروه‌ها امکانات شهرداری گرفته می‌شود، اما همین امکانات در اختیار عده‌ای دیگر قرار می‌گیرد. این مسئله نگران‌کننده است

از گوشه و کنار

یک حقوقدان در خصوص تبدیل مزار اعدام‌شدگان به پارکینگ:

تخریب قبور قطعه ۴۱ بهشت زهرا غیرقانونی و جرم است

یک حقوق‌دان در خصوص تبدیل مزار اعدام‌شدگان دهه ۶۰ به پارکینگ گفت: تخریب قبور قطعه ۴۱ بهشت زهرا کار غلطی است و اعضای شورای اسلامی شهر تهران و دیگر مسئولان مربوطه باید جلوی این کار زشت، غیر شرعی، غیر اخلاقی و غیرقانونی را بگیرند و کار در این قطعه در هر مرحله‌ای قرار دارد باید متوقف شود و مسئولان مربوطه باید پیگیری چرابی تخریب قبور این قطعه و بازگرداندن آن به وضع سابق باشند. محسن بهرانی، درباره تخریب قبور قطعه ۴۱ بهشت زهرا و تبدیل آن به پارکینگ، به خبر آنلاین گفت: باید از بدعت ایجاد شده که قبور را تخریب و چیز دیگری جایگزین آن می‌کنند، جلوگیری شود و اگر جلوگیری نشود در ادامه منجر به تخریب دیگر قبور هم می‌شود. این سنت قبرشکنی و زائل کردن قبر را که اخلاقاً، شرعاً و قانوناً مشکل دارد را باید حل کنیم؛ نه شرع این اجازه را برای تخریب قبور دیگران داده است، نه قانون و نه اخلاق کسی را مجاز می‌داند که قبور را تخریب کند و این اقدام جرم است. این استاد دانشگاه در تویتر نیز نوشت: «تخریب قبور از سنت‌های زشتی است که مستقیماً بازماندگان را هدف قرار می‌دهد؛ آنکه اسیر خاک است از این اقدامات آسیب نمی‌بیند و عندر تهیم پاسخگو هستند. اعدامی‌ها با هر اعتقادی سزاوار آن نیستند که قبورشان تبدیل به پارکینگ شود. متأسفانه آن سنت زشت در قطعه ۴۱ بهشت زهرا در حال اجراست.»

■ ■ ■

رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت: **افزایش موارد کرونا پس از بازگشت زائران اربعین**

رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گفت: نسبت ابتلا به کرونا در بین عفونت‌های تنفسی در کشور در هفته منتهی به ۱۸ مرداد حدود ۸۵ درصد در هفته منتهی به ۲۵ مرداد کمی بیشتر از ۱۰ درصد بوده است. به گزارش رویداد ۲۴، قباد مرادی با اشاره به افزایش نسبت ابتلا به بیماری کرونا نسبت به سایر بیماری‌های عفونت‌های تنفسی، اظهار کرد: این افزایش، تغییر قابل توجهی محسوب نمی‌شود و از آنجا که علامت بالینی غیر معمول یا شدیدی از بیماران دیده نشده، نگرانی خاصی نیز وجود ندارد. وی با بیان اینکه وزارت بهداشت به صورت منظم روند عفونت‌های تنفسی و عوامل ایجادکننده آن را رصد می‌کند، افزود: در صورت مشاهده افزایش شدید یا تغییرات در شدت بیماری، بلافاصله مداخلات لازم انجام و اطلاع‌رسانی عمومی صورت می‌گیرد. وی با اشاره به شرایط فصل تابستان تصریح کرد: در این زمان به دلیل گرما، ویروس‌های دیگر کمتر فعال هستند و عامل اصلی عفونت‌های تنفسی عمدتاً ویروس کروناست؛ بنابراین انتظار می‌رود اغلب موارد عفونت تنفسی در این فصل به کرونا مربوط باشد.

■ ■ ■

وقوع زلزله ۳.۴ ریشتری در فشم

رئیس بخش زلزله مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی با اشاره به زلزله بامداد جمعه، ۳۱ مرداد فشم استان تهران گفت: احتمالاً شاخه شرقی گسل

طالقان می‌تواند به عنوان گسل مسبب این زمین‌لرزه معرفی شود. به گزارش ایسنا، علی بیت‌اللهی با اشاره به زلزله ۳.۴ قشم استان تهران، گفت: براساس گزارش مرکز لرزه‌نگاری مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران زلزله‌ای به بزرگای ۳.۴ امروز جمعه ۳۱ مرداد در عمق ۵ کیلومتری و به فاصله ۸ کیلومتری شمشک، ۹ کیلومتری فشم و ۲۱ کیلومتری شمال لوانسان رخ داد. وی با بیان اینکه این رخداد لرزه‌ای در استان تهران در فاصله مستقیم ۵ کیلومتری از محدوده شهر تهران و در مجاورت روستای لالان رخ داد، اظهار کرد: بر اساس نقشه‌های رقومی گسل‌های محدوده تهران، رومرکز لرزه در مجاورت ۱.۵ کیلومتری جنوب شاخه شرقی گسل طالقان و ۷ کیلومتری شمال گسل مشاه واقع شده است. رئیس بخش زلزله مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی یادآور شد: از دیدگاه لرزه‌خیزی بزرگ مقیاس محدوده، نکته حائز اهمیت این است که بر اساس داده‌های مرکز لرزه‌نگاری در مدت ۲۰ سال اخیر محدوده رومرکز شرق شمشک، غرب گرمابده و کانون این زلزله در مجاورت روستای لالان، محدوده تنک لرزه‌ای و بانرخ لرزه‌خیزی پایین بوده است که رخداد این زمینلرزه تأکیدی بر فعال بودن گسله‌های شمالی تهران و تکتونیسم پویای این گستره است.

■ ■ ■

۹ کشته در آتش‌سداد جاده گچین بندرعباس

تصادف دلخراش یک خودروی سوخت‌بر با خودروی سواری حامل خانواده‌ای در محور روستای گچین بندرعباس، شامگاه پنجشنبه جان نفر را گرفت؛ حادثه‌ای که یبار دیگر خطر تردد خودروهای سوخت‌بر در جاده‌های هرم‌گان را به رخ کشید. به گزارش تسنیم، بر اساس اطلاعات اولیه، خودروی سوخت‌بر که ۲ سرنشین داشت در برخورد شدید با خودروی سواری حامل ۷ نفر از اعضای یک خانواده، شعله‌ور شد و در آتش‌سوزی ناشی از این سانحه، هر دو خودرو به‌طور کامل طعمه حریق شدند و تمامی سرنشینان جان باختند. منابع محلی اعلام کردند پس از وقوع این حادثه، نیروهای اورژانس جاده‌ای از سه پایگاه به سرعت به محل اعزام شدند اما به دلیل شدت آتش‌سوزی، امکان عملیات نجات وجود نداشت و تمامی سرنشینان در آتش جان باختند.

گزارش

اصلاح کرد، تأکید کرد: «بخش عمده‌ای از قوانین خانواده در کشور ما بر گرفته از فقه‌است و منشاققه‌ی دارند که اساس شریعت اسلام است و امکان تغییر آن بسیار سخت و تقریباً ناممکن است. اما تا چند سال پیش همین حضانت مادر تا ۷ سالگی فرزندان (دختر و پسر) وجود نداشت، اما قانون آن اصلاح شد. در حقیقت این تغییرات به مرور زمان و با توجه به نیاز روز جامعه انجام شده است. امیدوارم در قالب نیازهای جامعه امکان تغییرات جدید

اوافزود: «در بسیاری از پرورنده‌ها شاهدیم بسیاری از مادرها با وجود حضانت فرزندان برای بیمه آن‌ها یا ثبت‌نام در مدارس با مشکلات و مصائب بسیاری روبه‌رو می‌شوند و بسیاری از مدارس قبول نمی‌کنند و می‌گویند «باید اجازه پدر باشد». بخش عمده این رفتار به دلیل عدم اطلاع و آگاهی ادارات و ارگان‌ها است و بدون در نظر گرفتن نیازهای عاطفی و روانشناختی کودک تدوین شده و صرفاً بر پایه مصلحت ساختاری تهیه شده و حقوق مادری

«حضانت فرزندان» چالش بزرگ پس از طلاق است. نه تنها در ایران بلکه در بسیاری از کشورها مادر ایران مشکلات این حضانت متفاوت است. در حقیقت «حضانت فرزندان» پس از جدایی، همواره یکی از پرمنافشه‌ترین و احساسی‌ترین مباحث حقوقی و اجتماعی بوده‌وست. باوجود آن که در سال‌های اخیر با رایج‌ت اصلاح قانون خانواده در ایران مطرح شده، اما حضانت فرزندان همچنان یکی از چالش‌های باقیمانده است. دیده‌بان ایران در این مورد نوشت: طبق قانون فرزندان تا ۷ سالگی به مادر سپرده می‌شوند. اما در بسیاری از موارد مادر برای تصمیم‌های حیاتی مانند درمان، سفر یا باز کردن یک حساب بانکی ساده، نیازمند اجازه پدر است. به زعم فعالان حقوق زنان، عدم تصمیم‌گیری مادران در دوره حضانت به نوعی «برابری حق حضانت» را از بین برده است. مادران ایرانی طبق قانون مدنی ایران تنها تا ۷ سالگی اجازه دارند؛ زندگی کودکانشان را در آغوش بکشند و بعد از آن، کودک به پدر سپرده می‌شود. ساختارهای سنتی خانواده ایرانی نیز بر همین اساس بنا شده است. در این میان، اگر مادری تصمیم به ازدواج مجدد بگیرد، باید بین ازدواج و احتمال سلب حضانت فرزندش (کمتر از ۷ سال) یکی را انتخاب کند. این انتخاب اما انتخاب سختی است. انتخابی است بین ساختن آینده‌یا مادر ماندن و عشق مادری را یاد کردن.

صحنه مادری که فرزندش را در آغوش بگیرد و برای یک عمل جراحی ساده یا دیده پدر یا جد پدری که ولایت کودک در ید اختیار آن‌هاست، التماس کند، قلب‌هر بیننده‌ای را به دردمی آورد. یعنی مادران حتی برای حفاظت از سلامت فرزندانشان هم باید اجازه پدر یا جد پدری کودک را داشته باشند. این اما بر اساس قوانینی است که در داخل کشور مان اجرا می‌شود.

طبق ماده ۱۱۶۹ قانون مدنی «مادری که از همسر خود جدا شده تا سن ۷ سالگی اولویت حضانت فرزند را دارد. پس از آن حضانت به پدر منتقل می‌شود و در صورت بروز اختلاف، دادگاه با در نظر گرفتن مصلحت کودک تصمیم می‌گیرد.» در ماده ۱۱۷۰ نیز تأکید شده است که «از دواج مجدد مادر یا بتلای اوبه‌جنون در دوره حضانت، حق حضانت بلافاصله به پدر منتقل می‌شود. حتی اگر کودک زیر ۷ سال باشد.»

آن قدر دیوار این قوانین سخت‌وسخت است که به جلال‌الدین بیش از روح کودکان توجه شده است. به همین سبب است که برخی از فعالان حقوق زنان و جامعه‌شناسان معتقدند که این قوانین بدون در نظر گرفتن نیازهای عاطفی و روانشناختی کودک تدوین شده و صرفاً بر پایه مصلحت ساختاری تهیه شده و حقوق مادری